

רע"פ 8554/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8554/13

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 6.11.2013, בעפ"ג 15108-10-13, שניתן על-ידי כב' השופטים: א' כהן - שופט בכיר, מ' יועד הכהן, ו-ע' שחם

בשם המבקש: עו"ד נטלי לוי

החלטה

הבקשה שלפניי, מורכבת מטענות "ערעוריות" בלבד, המכוונות נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (ת"פ 24027-09-10), והוחמר עונשו של המבקש. בית משפט זה פסק לא פעם, כי הליך בקשת רשות הערעור הוא איננו האכסניה המתאימה לטענות מעין אלו (רע"פ 3356/13 כוכבי נ' מדינת ישראל (12.9.2013); רע"פ 4311/13 פלוני נ' מדינת ישראל (20.8.2013); רע"פ 3743/13 שיליאן נ' מדינת ישראל (11.7.2013)).

יתרה מכך, המבקש אף לא התיימר לטעון בבקשתו, כי עניינו מעורר שאלה משפטיות כבדת משקל או סוגיה רחבת היקף. לפיכך, ברי, כי הוא איננו עומד בתנאים שנקבעו לקבלת רשות ערעור "בגלגול שלישי" (ראו, מבין רבים, רע"פ 1042/14 פרנקו נ' מדינת ישראל (12.2.2014); רע"פ 1000/14 רומנו נ' מדינת ישראל (10.2.2014); רע"פ 7579/13 אבו קוידר נ' מדינת ישראל (26.1.2014)) לאחר שעיינתי בבקשה ובצירופותיה, נחה דעתי כי פסק-דינו של בית המשפט המחוזי, לא גרם למבקש עיוות דין או

עמוד 1

שמדובר באי-צדק כלפיו. אשר-על-כן דין הבקשה להידחות.

כאמור, ניתן לראות בנקל, כי מדובר בבקשה שעניינה השגה על מידת העונש, גרידא. ואולם, הלכה היא מלפני בית משפט זה, כי חומרת העונש לא תשמש כעילה למתן רשות ערעור, אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם העונש חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת, בעבירות דומות (רע"פ 7681/13 דקה נ' מדינת ישראל (21.1.2014); רע"פ 7297/13 הואש נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה 'גליל מרכזי' (17.12.2013); רע"פ 7389/13 טייטלבוים נ' מדינת ישראל (17.12.2013); רע"פ 7569/13 חיים נ' מדינת ישראל (21.11.2013)).

בשים לב לעבירות הקשות בהן הורשע המבקש, ובכלל זה, סדרת מעשי תקיפה אלימים ומכוערים שבוצעו נגד בת זוגו, חלקם תוך הפרת תנאי שחרורו; ולאור חומרתן היתרה של עבירות האלימות במשפחה – מצאתי, בנסיבות העניין, כי העונש שנקבע על-ידי בית המשפט מחוזי (12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי במצטבר, ובניכוי ימי המעצר) הינו ראוי ומאוזן, ואין כל מקום להתערב בו. אף מסיבה זו דין הבקשה להידחות.

הבקשה נדחת, אפוא.

נוכח התוצאה אליה הגעתי, עיכוב ביצוע עונש המאסר, עליו הוריתי במסגרת החלטתי, מיום 19.2.2013, מבוטל בזאת.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 9.3.2014, עד לשעה 10:00, בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ג באדר א' התשע"ד (13.2.2014).

ש ו פ ט